

Christen zijn op zondag en door de week.

Het dienen van de HEER in de huidige maatschappij is voor ons als christenen steeds meer een privéaangelegenheid. Dát je in God gelooft prima, maar doe dat dan maar vanachter de voordeur en in de kerk. Als je anderen er maar niet mee lastig valt. En zo lijkt God steeds meer te worden verbannen uit het publieke leven. Zijn naam wordt grotendeels doodgezwegen. Godsdienst is iets voor op zondag. Er is scheiding tussen kerk en staat en dus is er ook bijna geen politicus meer die je er nog over hoort. Op de vraag of God bv. iets met corona te maken heeft, klinkt eigenlijk uitsluitend het antwoord: nee, laten we vertrouwen op de wetenschap. Wat zij zeggen is heilig. En zo hebben we de wetenschap tot moderne godsdienst gemaakt waardoor hoogleraren virologen en epidemiologen bijna als afgoden worden bejegend. Kritiek op wat zij zeggen is bijna ongepast!

Zomaar een actueel voorbeeld. En dat roept de vraag op: hoe kun je nog voluit christen zijn in zo'n samenleving als de onze? Want in hoeverre zijn we zelf misschien ook voor een flink deel meegegaan in die proces van verwereldlijking? Als je kerkmensen vraagt wat geloven is, gaat het vaak over kerkgang, vereniging, bidden en Bijbellezen. En zo lijkt het alsof je de Heer alleen nog in je leven ontmoet als je hem zelf daadwerkelijk opzoekt. Voor velen is het dan ook moeilijk geloof en dagelijks leven met elkaar te verbinden. Waar kom je de Heer tegen? Kijk, kerkgang op zondag vinden we vaak nog wel belangrijk. En we doen ons best om creatieve oplossingen te bedenken wanneer er op dat punt beperkingen worden opgelegd. Maar hoe relevant is geloven door de week eigenlijk nog voor ons? Van maandag tot en met zaterdag?

Komend seizoen willen we als gemeente over dit soort vragen met elkaar in gesprek gaan. Niet om elkaar te vermanen, maar om samen hierop te bezinnen en elkaar toe te rusten. Onder andere door er met elkaar over in gesprek te gaan op de verenigingen en tijdens de huisbezoeken. Ter ondersteuning hiervan heeft de kerkenraad weer een document gemaakt met een aantal gespreksonderwerpen, aangevuld met wat Bijbelse lijnen. Ons gebed is dat we elkaar hiermee tot zegen

kunnen zijn.

1. Beeld van God

Wie is God voor jou? Vertel eens iets over hoe jij God hebt leren kennen en welke plaats Hij inneemt in je leven. Hoe zou jij je relatie met God het beste kunnen omschrijven?

2. Zelfbeeld

Welk beeld heb je van jezelf? Zie jij jezelf vooral als een toevallig product van evolutie, een stipje in een onmetelijk heelal? Of geschapen naar Gods beeld, door de zonde verdorven, en toch een parel in zijn hand? Hoe kun je het beeld dat je van jezelf hebt plaatsen in de Bijbelse context?? Te denken valt daarbij aan Gods schepping, de zondeval, verlossing en verzoening, gelovend onderweg naar de verheerlijking

3. God in je dagelijkse leven?

Welke plaats hebben het Woord van God en de vertrouwelijke omgang met Hem door middel van persoonlijk gebed dagelijks bij jou? Psalm 139 leert ons dat God boven je is, onder je, in je en om je heen. Wat betekent dat voor jou en hoe beleef je dat? Op welke manier betrek je God bij bepaalde keuzes die je maakt? Als je kinderen hebt, hoe rust je die dan toe voor het leven als kind van God in de maatschappij? Welke plaats heeft dat in het zoeken van het passend christelijk onderwijs voor hen?

4. De invulling van de zondag

Wat betekent de zondag voor jou? Hoe vul jij deze zo in dat het inderdaad een geheiligde dag kan zijn voor de Heer? Welke plek krijgt de kerkgang daarin en hoe werkt de kerkgang voor jou door in andere dagen van de week?

5. Sociale verbanden

Hoe probeer jij christen te zijn binnen de sociale verbanden waarin God je heeft geplaatst? Zoals bv. gezin, familie, kerkgemeenschap, werk, vriendschappen en vrijetijdsbesteding?

Wat betekent je christen-zijn bijvoorbeeld voor de inzet waarmee je je

werk doet, en voor de manier waarop je met je baas en collega's en concurrenten omgaat?

Wat betekent het voor jou om te leven in de stijl van Christus en hoe pas je dat concreet toe in het elkaar liefhebben, elkaar dienen, voor elkaar zorgen, jezelf opofferen, zelf de minste-zijn?

Ook onze naaste (gelovige en ongelovige, autochtoon en allochtoon) is geschapen naar Gods beeld. Hoe ga jij als christen om met racisme, discriminatie en (voor)oordelen?

Hoe sta je bekend binnen je eigen sociale omgeving?

Ben je je ervan bewust dat je door je houding en gedrag de goede naam van God en van zijn kerk kunt bevorderen maar ook kunt schaden?

Bijbelse lijnen

1. Onze God is niet alleen Heer van zijn kerk, maar ook Schepper van hemel en aarde, Koning der koningen, Heer der heren. Alle dingen zijn in zijn hand. Overal hebben we dus met Hem te maken. We leven in zijn wereld en hebben daarin een goddelijke opdracht en een christelijke taak.

2. De zonde in het paradijs werkt door in het hele leven en in onze levenshouding. Toch zien we God ook bezig met de uitvoering van zijn verlossingsplan. Die verlossing in Christus richt zich niet alleen op onze ziel, maar ook op ons lichamelijk bestaan.

3. De Heer heeft ons beloofd door zijn Geest met ons te zijn, totdat hij komt. Niet alleen op kerkelijke hoogtijdagen, maar alle dagen!(Matt. 28:20) en in alles wat we ondernemen (Spr. 3:6).

Daarbij is hij boven ons, voor ons, achter ons (Ps. 139:1-5), in ons (Ef. 3:14-19), en om ons heen (Hand. 17:28). Voor wie het zien wil, zelfs tastbaar aanwezig.

4. De Heer wil dat we niet alleen in kerkdiensten en huiselijke erediensten, maar in heel ons leven en in alles wat we doen gericht zijn op zijn eer (Rom. 14:7 en 8; Kol. 3:17).

5. We moeten God niet alleen in de kerk en in ons eigen huis dienen, maar ook daarbuiten van hem getuigen als aanbeveling voor het evangelie en als een appèl op ongelovigen. (Matt. 5:16; 1 Petr. 2:11,12). Als christen wordt er op ons gelet. Wij moeten ons goed realiseren dat door wat we als christen zeggen en doen, God, zijn Woord en zijn kerk in opspraak kunnen raken (2 Sam. 12:14; Ez. 36:20; 1 Tim. 3:7).